21

TENTAMEN MEDICUM INAUGURALE, DE CHOREA,

QUOD,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S.S. T.P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NECNON

Ampliſſimi SENATUS ACADEMICI conſenſu,

Et nobiliſſimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini ſubjicit

JOANNES EWART,

SCOTUS,

Societ. Phyſic. Edinenſ. bis Praeſes,

Et

Socius Honorarius.

Ad diem 24. Junii, hora locoque ſolitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR et SMELLIE,

Academiae Typographos.

M,DCC,LXXXVI.

Praeceptori ſuo

JOANNI HOPE, M.D. F.R.S. L. et Ed.

Botanices et Medicinae,

In Academia Edinenſi,

Profeſſori;

Noſocomii Regii Edinenſis

Medico;

Collegii Regii Medicorum

Praeſidi:

Hoc Tentamen Medicum Inaugurale,

Ea, qua par eſt, obſervantia,

Inſcriptum voluit

A U C T O R.

CORRIGENDA.

page 8. line 15. *pro* repentinus *lege* repentinis.
11. 22. *pro* convulſionem *lege* convulſionum.
16. 6. *pro* obnoxiae *lege* obnoxii.
36. 6. *pro* innitur *lege* innititur.
36. 21. *pro* peculari *lege* peculiari.
47. 14. *pro* phlebotoniam *lege* phlebotomiam.
52. 15. *pro* cardemines *lege* cardamines.

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE,

DE

CHOREA*.

QUO tempore chorea primum ſeſe oſtenderit, vel ab auctoribus fuerit depicta, pro certo comperire nec valeo, nec operae pretium duco.

* Vide Cull. Synopſ. G. LI. *Sceletyrbe* [a], Saltatio [b], Saltus Vitae [c], Chorea S^ti^. Joannis [d], et S^ti^. Viti [e], *Hieranoſos* [f], multaque alia nomina, labentibus annis, huic morbo fuerunt indita. Nonnullae *Tarantiſmi* [g] ſpecies ad eum quoque referendae videntur. Necnon terras apud diverſas, diverſe nominatur, ut *Le danſe de St. Weit*, vel *de St. Guy* [h], *Leaping ague*, *&c.*

[a] Galen, Preyſinger, &c. [b] Ephem. Germ. [c] Tulpius, Platerus. [d] Mezeray hiſtoire de Charl. V. [e] Sydenham. [f] Macbride. [g] Sauvag. Noſ. Meth. [h] Encycloped. de Sciences.

duco. Ob tenebras, quibus medicinae primordia involuta, vix penetrandas, obque morbos a vetuſtioribus male deſcriptos, quaeſtiones hujuſmodi non ſolum, dum proſequimur, arduae, ſed exitu etiam ancipites.

Quibus ſub formis apud recentiores ſemet in conſpectum dederit, notare magis intereſt; et de his, quaedam ſummi momenti referuntur. Hodiernos vero hunc morbum nimis neglexiſſe, quidem dolendum; perpauci enim ad eum animum advertere fuere dignati. Quae nonnulli ſat recte obſervarunt, ea per res plurimas alienas inordinate diſjiciuntur, adeo ut vel eadem indagare, vel inventa in ordinem aptum redigere, minime ſit facile. Etſi igitur huic diſſertationi animum pro virili intendi, multis ex partibus mendoſa adhuc reperietur. Genus nervoſum tenebris tam denſis obruitur, motuſque muſcularis natura adeo eſt incognita, ut juſta morbi theoria nequeat ſtabiliri. Multa quidem his de rebus olim fuerunt ſcripta, et multa de iiſdem hodie docentur; at auctores, obſcura claris, incerta certis, temere commiſcendo, tenebras adeo non diſpulerunt, ut eas profundiores reddiderint.

Inveſtigationes

Inveſtigationes hujuſmodi igitur, uti juvenem decet, praetermittam, pergamque tradere hiſtoriam morbi, diagnoſin, et cauſas; unde rationem quorundam e ſignis, prognoſin et methodum medendi deducere conabor.

HISTORIA MORBI.

Hujus morbi ſymptomata tam varia atque inſtabilia ſunt, ut omnia nequaquam recenſeri poſſint; ſed frequentiora, ut potero, ſummatim attingam.

Chorea ſexum utrumque, et habitus corporis omnes infeſtat; aequo pulſans pede regum turres, pauperumque tabernas. Adoleſcentes praecipue corripit, licet nulla aetas ab illa prorſus ſit immunis. Feminae quam mares, virgines quam uxores, ei magis obnoxiae.

A quadam artuum debilitate ac inſtabilitate plerumque incipit. Partis calor interdum minuitur, et ſenſus moleſtus, aurae epilepticae haud abſimilis, percipitur, qui tamen rarius ad caput aſcendit. Haec excipiunt tremores vagi, convulſivi:

"Sed

"Sed modo ſubſidunt, intermiſſique ſileſcunt,
"Vimque putes illos depoſuiſſe ſuam;
"Sic abeunt, redeuntque," Ovid.

donec ita frequentes ac ſaevi evadunt, ut illis nunquam vacent aegroti. Alterum latus plerumque hoc modo primum afficitur; at quaſſationibus involuntariis totum corpus ex aequo quandoque exagitatur. Nunc pes quoquoverſum jactatur, dum crus quiete recumbit; nunc femora atque crura varios patiuntur ſubſultus: Hinc claudicant inter ambulandum aegri; hincque varie diſtorti artus voluntatis vix parent arbitrio.

Manus et brachium officiis non apte funguntur; nam motus eorum repentinus ſubſultibus et aberrationibus perturbantur. Quicquid in manu eſt, ſaepe vel violenter abjicitur, vel, quaſi teneri haud potuit, elabitur; vixque aliquid arripere, nec ad locum ullum recta linea admovere, aegrotus valet. Hoc inter bibendum maxime notabile eſt; pars fluidi enim magna per motus, quos exhibet manus, convulſivos, antequam ad os eum adducere poteſt, plerumque effunditur. "Mox enim," inquit Hoffmannus, "brachia manuſque attolluntur, trahuntur, retra-

"huntur,

" huntur, jactantur, variiſque modis agitantur, " ac ſi tribularent. Mox pedes in diverſas pla- " gas extenduntur, dextrum crus antrorſum, ſi- " niſtrum retrorſum, aut viciſſim trahuntur; " terram validiſſime quatiunt conculcantque *."

Dum aegri ambulant, vel ſtrenue ſemet exercent, motus fiunt leniores; at, inter leves actiones voluntarias, ex. gr. bibendum, multum augentur, et inter ſedendum aut recumbendum maxime ſaevi et enormes conſpiciuntur; aegrotum tamen nec fatigant, nec dolore afficiunt.

Artus ſic affecti, niſi vi externa prohibiti, vix horae quidem momentum in eodem ſitu retineri queunt. Haec tamen methodus comparandae requietis exiguum ſolatium miſero praebet; namque, dum ita coercentur tremores, cephalalgia, vertigo, cordis palpitatio, ſpiritus difficilis, ſingultus, vomitus, aliaque partium internarum ſpaſmorum ſigna accedunt; quae etiam, motibus ſponte remittentibus, interdum incidunt. Et ſi artus unus, etiam ſi digitus ſolus, fraenetur, vel reliqui omnes magis agitantur, vel novi oriuntur motus. Neque hi minus frequentes redduntur, poſtquam vis, quae eos aliquantiſper repreſ-

 ſerat,

* De motibus ſpaſmodicis vagis.

ſerat, amovetur; ſed, contra, vehementiores fiunt, ſaevioreſque aliquamdiu manent.

Quibuſdam in exemplis choreae gravibus, et caput vellicationibus, corpuſque ſuccuſſionibus, maxime afficiuntur. Os hiat, moxque clauditur, oculi volvuntur, et tota facies mirifice torquetur. Exeritur ac tremit lingua, non ſine vulnere; ſtridorque dentium adeo violentus evadit, ut nonnulli colliſione labefactati excidant. Vox balbutiens ac tarda verba vix cohaerentia edit; nonnunquam vero volubilis et fluens, mentem quaſi praecurrit. Deglutitio quoque et manducatio admodum difficiles, aut nimis acceleratae. Denique, pars corporis nulla eſt, quam non pervadunt tremulae convulſiones.

Tactus raro minuitur. Sanguinis circuitus eſt in aliis exemplis alius, et in eodem quoque multum variatur. Plerique ſunt quodammodo fatui, vel, ſi judicii vis valeat, memoriae deficit. Pathemata concitatiora, noti hyſteriae comites, animum vexare conſuerunt.

Incerta ſunt omnia quae functiones naturales ſpectant. Tanta nunc eſt cibi appetentia, ut aegri omnia ſibi objecta lambant, ſorbeant, mandant, vorent; nunc vero faſtidio vel vomitu tentantur. Saliva ex ore copioſius interdum effluit,

ductiliſque

ductiliſque lympha ab eo pendet; ſed minus a ſputi ſecretione aucta, quam ejuſdem in ore retinendi impotentia. Sexui ſequiori ſaepe deſunt menſtrua; antequam vero primum proveniunt, id aetatis, quod morbo huic maxime patet, elapſum eſt.

Haec ſunt indicia, quae tamen innumerae varietates comitantur, choreae conſueta. Motus convulſivi, aliis in exemplis, certis ex intervallis, ſub forma paroxyſmorum redeunt *; in aliis, per noctem diemque, per ſomnum et vigiliam, permanent †. Immo, quibuſdam in caſibus per totum morbi decurſum noctes vigilantur amarae. Plerumque vero, durante ſomno, convulſiones ceſſant; eoque finito, donec vel loquatur, aliiſve voluntatis motibus utatur aegrotus, plerumque quieſcunt, tuncque renovantur.

Interdum etiam choreas ludicras aegri exercent, et ſolito more gradi dum cupiunt, currere et ſaltare coguntur, variiſque modis tripudiant. Hae ab illis, qui, vel propter membrorum debilitatem, vel convulſionem potius violentiam, motibus

* Ephem. Germ. Dec. III. ann. V. VI. p. 556. et Deider. citante Sauvageſ.

† Platerus, lib. 1. Tulpius, lib. 1.

tibus nullis voluntariis poſſunt fungi, peraguntur; et cum diſcumbere coacti ſunt, geſtu inquieto totum corpus agitatur.

Chorea frequenter *epidemica*, et aliquibus in terris *endemica* eſt. In Hollandia *, anno 1373, crudeliter graſſabatur, et etiam juxta Orrheam in Scotia annis abhinc circiter viginti †. Pariſiis eam invaluiſſe, auctor eſt Lieutaud ‡. In Swevia quotannis revertitur, et eos, antea affectos, ſingulis annis aeſtivo tempore denuo adoritur §.

DIAGNOSIS.

Hic morbus ab omnibus aliis facile diſtingui poteſt. A quibuſdam, pro convulſionis ſpecie mitiore tantummodo fuit habitus, et confitear oportet, totam ſpaſmorum claſſem eſſe quodammodo

* Mezeray hiſtoire de Charl. V.

† Haec, omneſque res factae, quas de chorea apud Orrheam, Anglice *Forfar*, olim graſſante, poſtea narrabo, hiſtoriae ejus, quam manu ſcriptam accepi, auctoritati innituntur.

‡ Synopſis, vol. 1. p. 153.

§ Gregor. Horſtius.

modo ſimilem. Haud chorea vero convulſioni, quam epilepſia hyſteriae, ſimilior eſt. In chorea, contractiones et relaxationes minus violentae, brevius durant, et in ſpecie omnino diſſimiles. Hae parum doloris faceſſunt, et citra exitium tamdiu durant, ut chronicae jure nominentur; at illae atrociſſimae dolorem lethalem gignunt, et nomen acutarum ſibi vindicant.

In nonnullis paralyſeos exemplis, motus artuum affectorum tremulus interdum accidit; ſymptomata vero morbi praeeuntia, ſenſus ſtatus, motuumque violentia, morbi genus plane diſtinguunt. Cl. Mead, et Pitcairn exiſtimarunt, choream eſſe paralyſeos ſpeciem, quam opinionem refellere minime neceſſarium habeo.

Hoffmannus * hunc morbum cum raphania (tetani variatione) conjunxiſſe videtur. Sed affectus ſpaſmodici *tonici* ſat bene internoſcunt hanc ab chorea, cujus contractiones *clonicae* ſunt.

CAUSAE

* De motib. ſpaſm. vag.

CAUSÆ REMOTÆ.

Ut morborum naturam rite indagemus, in ea prima, quae homines iis opportunos reddunt, inquirere decet; nunc igitur, quae ad motus choreae inordinatos proclivitatem dant, ea perſcrutanda. Poteſtates nocivae praecipuae, quae hunc morbum nonnullis inferre ſolent, aliis impune ſaepe adhibentur; unde conſtat, alios eſſe aliis multo mobiliores. Facultas iſta muſculorum, nempe, qua, ſtimulo admoto, ſeſe contrahunt, mobilitas dicitur; valetudine vero vigente, gradui iſtorum ſtimulorum, noſtris corporibus fere ſemper adhibitorum, quibus contractiones muſculorum provocantur, plerumque accommodatur. Si quando motus ſtimulo juſto leviore cieantur, vel ſi motus enormes ſtimulo ſolito excitentur, mobilitatem augeri, ſcire licet; et hanc nimis auctam choreae ortui favere judico. Occupat autem iſte exceſſus vel partem unicam, vel, quod frequentius accidit, corpus univerſum, et cum eo plerumque jungitur mens mobilis et inconſtans.

Corporis

Corporis mobilitatem augeri poſſe, plurima comprobant ; ſed hanc inter ac vigorem diſtinguere neceſſe eſt. Illa eſt facilitas, qua fibrae muſculares ad contractionem excitari queunt ; hic vero eſt potentia, qua contractio abſolvitur. Quandoquidem haec mobilitas nimia mortalibus antea ſanis frequenter accidit, exindeque evaneſcit, conditiones corporis alias, quae eam comitantur, detegere opus eſt. Si ullo cum corporis ſtatu videatur connecti, quo ſublato, imminuitur, illam ab hoc pendere, colligere fas eſt.

Plerique omnes hodierni duos corporis ſtatus, *debilitatem* nempe et *plethoram*, utpote mobilitatem augentes, ponunt. Satis manifeſtum, corpus ad impreſſiones ſuſcipiendas, in ſtatu debili quam robuſto, magis proclivum eſſe. Ita, in aetate tenera, antequam vires acquiſivit idoneas, irritamentis leviſſimis, ſeu menti vel corpori admotis, facillime afficitur ; et facilitas, qua movetur corpus, infantis vigori aut imbecillitati ſemper eſt conſentanea. Puberes utriuſque ſexus, praeſertimque ſeminas, magna plerumque debilitas affligit ; inde conſtitutionis mobiliſſimae ſigna iis multa accedunt. Convaleſcentes, et mulieres tenellae, eandem mobilitatem mirum

in

in modum habent. Quinetiam, zonae torridae, regionumque Europae auſtralium, et aliarum terrarum calidarum incolae, qui vel ex temperie coeli, diaeta tenuiore, aut uſu balneorum immodico, maxime debilitantur, huic mobilitati valde obnoxiae. Quoniam itaque feminas prae maribus, infantes ac impuberes prae omnibus, chorea invadat, eſt cur credatur, debilitatem, quippe quae mobilitatem adauget, proclivitatem ad eam dare, praecipue cum non modo viri robuſtiores ejus vacent, ſed debiles, qui diu aegrotaverant, debilitate ſublata, ſanantur *.

Debilitatem vero ad mobilitatem augendam per ſe minime ſemper valere, magnamque corporis infirmitatem etiam eſſe aliquando comitem torporis, quo nihil mobilitati magis contrarium, notare oportet. Hi ſtatus, mobilitatis nempe et torporis, a conditione ſolidi ſimplicis multum pendere videntur. "Cohaerentia quidem, inquit Gaubius †, duobus modis peccat, imminutione vel exceſſu." Ex illa mobilitas, ex hoc vero torpor, magna ex parte oriuntur. Inde, quae laxant et enervant corpus, ea mobilitatem; at, quae id roborant, et rigidius ſolito faciunt, omnia torporem adaugent. Quamobrem chorea, aliaeque affectiones convulſivae, ſaepiſſime

* Sydenh. p. 528. † Pathol. §. 152.

ſime in ſanguineo, et raro in temperamento melancholico, ſe oſtendunt, illinc intelligimus; illud enim a ſolidis nimis laxis, hoc a nimis rigidis, pendere, nunc ubique conceditur. Hoc modo intelligi poteſt quomodo mortales, quo magis ſeneſcant, mobilitate ac morbis inde oriundis minus periclitentur; ſeries nempe annorum longa, corpus debile, fibraſque motrices ejus rigidas reddit.

Conditionem corporis plethoricam mobilitatis auctui favere, numeroſis quoque conſtat obſervatis. In ordine Phlegmaſiarum toto, maxima ad motus proclivitas pollet in partibus affectis. Quando ſtomachus ex. gr. inflammatur, liquores mitiſſimi vomitum excitant, quamvis ſtatu in ſano liquores ſpirituoſos, reſque alias acres, ſine moleſtia ferre poteſt. Conſimili forſan ratione, feminae, nimia corporis plenitudine laborantes, hyſteriae et ſimilibus plerumque patent; ſed, dimota plenitudine, his omnibus liberantur. Denique, plethora homines ad omnem convulſionem valde opportunos reddit; et, quoniam tonus fibrarum moventium, in corpore plethorico, magis a tenſione, quam fluida vaſis ſanguiferis impertiuntur, pendeat, quam a rigiditate

iis inſita; ita mutationes in quantitate fluidorum frequentes mobilitatem corpori inſuetam non dare non poteſt.

Praeter ea, quae frequenter mobilitatem excitant, magis manifeſta, alia natura incertiora adhuc memoranda reſtant. Quaedam *idioſyncraſia*, quae perpetuo corpori ineſſe, at certis vitae temporibus magis exquiſita, credatur, ſine dubio, idem quandoque efficit. Hanc a cerebro, et genere nervoſo male conformatis, vel forſitan a ſtructura totius corporis ſingulari, oriri, quidem probabile eſt. A patre ad ſobolem per progenies complures haud raro percurrit; et quidam exiſtimarunt eam in foetu adhuc intra uterum incluſo, ex imaginatione matris gravidae, dum aegrotum convulſionibus laborantem conſpicit, excitata, interdum, progigni *. Quantum haec res tales edere effectus valeat, in incerto relinquam.

Corporis ſtatus ſupra memorati, quippe mobilitatem, quae hunc morbum movere praecipue periclitatur, excitantes, attentionem medicorum potiſſimum in ſe converterunt. Alia, adhuc omiſſa, forte eodem tendunt, et multa pro mobilitatis

* Boerhaav. Aph. 1075.

mobilitatis cauſis, quae eam generare nequeunt, quaeque hic loci praetereunda, habita fuere.

Haudquaquam mihi in animo eſt plenius de mobilitate, et unde vel in ſanitate conſtat, vel morbo augetur, diſſerere; multa enim haec obſcurant, quorum nunc nequeo caecas exponere cauſas. Quum autem reputemus, mobilitatem nimiam eaſdem fere ſemper agnoſcere cauſas, et, in eodem homine, unam cauſam nocentem epilepſiam, convulſionem, choream, &c. interdum ſine diſcrimine dare, eas omnes, ſpecie externa utcunque diſſimiles, ſibi invicem maxime affines eſſe, facile colligendum. Non ſatis explorate compertum eſt, quo pacto corpus ita accommodatur, ut rebus ſimilibus tam diverſe afficeretur.

De iis, quae corpus choreae opportunum faciunt, hactenus. His autem ad eam excitandam per ſe parum valentibus, ad poteſtates quaſdam nocivas, quae corpori admotae morbum gignunt, tranſeundum. Has omnes in eas quae *mentem*, et quae *corpus*, initio irritant, dividere licet.

ANIMI

ANIMI AFFECTUS.

Pathemata, quae choream excitare obſervantur, permulta ſunt, quorum praecipua nunc obiter recenſere aggrediar.

Ira. Nullus animi impetus inſigniores, quam ira, effectus concitat; epilepſia enim, convulſiones, etiam mors repentina, eam ſunt ſecutae. Ubi chorea in quibuſdam Scotiae partibus epidemice graſſata eſt, hanc cauſam frequenter agnovit; et feminam eodem morbo, qui ab ira traxerat originem, laborantem ſemel ipſemet vidi. Quinetiam, motus choreae convulſivos, ex quacunque cauſa exortos, iram ſaepiſſime augere, experientiae convenit; cujus exempla, ſi neceſſe, complura proferri poſſent.

Terror aut *metus*, multis in caſibus, choream excitavit. In noſocomio Edinenſi, nonnulla hujus morbi exempla, quibus timor ortum praebuit, mihi obvenerunt. Idem circa Orrheam, dum chorea ibi praevaluit, ſaepiſſime edidit ſimilem effectum; reique alicujus improviſae interventus, motus choreae fere ſemper augent. Huc etiam attinet obſervatio auctoris, qui, citante

tante Sauvageſio, narrat, hunc morbum ſexdecim viris et tribus feminis ex imprecatione ſacerdotis accidiſſe. In hac parte, de daemonum et magices effectibus, quibus vulgo creditum fuit, mentionem facere quoque idoneum eſt. Si fidem hiſtorico Mezeray adhibeamus, huic cauſae choream tribuebant Batavi, dum per Hollandiam vagabatur; et memoriae tradidit exemplum Platerus, quod cauſis ſimilibus etiam aſſignavit. De Haen ejuſdem morbi caſum refert, qui ex daemone oriri creditus; et multi alii auctores literas ſacras citaverunt, obſervationeſque ſuas ad vim daemonum, in plurimis convulſionibus edendis, comprobandam attulerunt. Si haec tamen revera facta ſint, ea magis ex ingenti timore, quam alia quavis cauſa, proveniſſe, veriſimillimum habeo.

Horror, quamvis timori affinis, quodammodo diverſus eſt, et per ſe memorari meretur. Ad averſationem, horroris ſpeciem, res forſitan pertinet, et ea choream ſaepe renovare cognita fuit, quando in partibus Scotiae ſeptentrionalibus graſſabatur. Simul ac ex puteo quodam medicinali aliquis convaleſcens hauſit, morbus inſtanter rediit. Ibi vero aegroti imaginatio, ad morbum excitandum, non minus quam aquae

ſapor

ſapor ingratus, conferret, quia paroxyſmum ejus poſt hanc libationem ſemper expectavit; hocque ſatis probabile ex eo fit, quod ipſi aegri, morbum iri ſanatum ſolummodo per renovationes motuum iteratas, ſinxerunt, hancque aquam, motibus renovandis, ei remedium opportunum, putarunt. Imaginationes ſuas impetum choreae renovando ſufficere, conſtat ſatis ſuperque; ſi aliquis enim convaleſcentibus morbi mentionem fecit, in paroxyſmo ſaepenumero incidebant; quod ex horrore oriri manifeſtum eſt.

Conſpectus hoc morbo laborantium, eum itidem frequenter civit. Nonnulli impreſſionibus adeo obnoxii, ut cunctos motus et geſtus, quos coram iis aliquis praeſtat, aemulari cogantur *. Ludis pantomimicis Romae olim peractis, tanta erat vis hiſtrionum, varios mentis motus, ſaltibus geſtibuſque variis, vivide repraeſentantium, ut ſpectatores, illuſione ſubita quaſi correpti, eos imitari cogerentur. Quod ad noſtram rem vero magis attinet, in inſula Codanoniae, ubi morbus choreae aſſimilis vagatur, ſi quemlibet motus convulſivi, in eccleſia aliiſve populi conciliis,

* Philoſ. tranſ. abridg. vol. 3. p. 8.

ciliis, capiant, cuncti, qui iis antehac fuerint tentati, ut et plures, eorum adhuc immunes, ſimilibus extemplo corripiuntur *. Idem quoque in Scotia apparuit, dum chorea per partem ejus mirum in modum gliſcebat. Huc referre licet experimentum, quod ſaepius tentatum vidi: Siquis coram aegro, choreae paroxyſmo laborante, motus inordinatos ſimiles exhibeat, paroxyſmus intenditur, et membra miſeri magis magiſque agitantur.

Propenſio ad imitationem magna, quae noſtrae naturae inſigitur, aliqua ex parte, horum ſignorum rationem reddere poteſt. Ita infans inconſcius quicquid videat, quicquid audiat, imitatur. Praeter vero meram imitationem, in natura humana quiddam plane ineſt, quod hominem alienae laetitiae vel aerumnarum ac doloris, participem laetum vel moeſtum reddit. Hujuſmodi ſympathia eſt, affectus, ſicut omnes nativi alii, probis humaniſque nequaquam proprius. Quibuſdam † placet, ſpectatorem ex ſympathia ſe fingere in ſitu hominis, quem intuetur, collocatum, exindeque non modo intelligere quid miſer

* Whytt's works, p. 582.

† Dr A. Smith's theory of moral ſentiment.

miſer aerumnis obrutus ſentiat, ſed eaſdem quaſi proprias lugere ac horrere. Hoc modo originem multorum morborum explicant: Adſtans, inquiunt hi philoſophi, ope imaginationis vividae, ſe in loco aegroti ponit, et ſigna ſimilia cito adveniunt. Revera tamen non tantum lenta ratione ducimur, quantum quodam inſtinctu ſubito inviti ad ſympathiam rapimur, nec interea conſcii ſumus iſtius fictae mutationis nos inter ac aegrotum, quem inſcii imitamur. Haec ſaltem certa ſunt quomodocunque explicari poſſint: Delicati ulcera mendicorum in plateis nudata intuentes, titillationem ſenſumque ingratum in partibus corporis ſui iis reſpondentibus haud raro ſentiunt. Eodem modo,

"Dum ſpectant oculi laeſos, laeduntur et ipſi." Ovid.

Vultus hilaris alacritatem, moroſus vero et moeſtus, curam et anxietatem ſpectanti excitant. "Si vis me flere, dolendum eſt primum ipſi tibi." Quando conſpicimus ictum, cruri vel brachio alieno imminentem, genua labantia nobis tremunt, crus vel brachium retrahitur, et ictum ſentire videmur. Vulgus Schoenobaten intuens, corpora ſua, motus ejus aemulans, librare ſolet, et huc ac illuc inſcium torquet. Similis effectus ſympathiae a Salluſtio

pulcherrime

pulcherrime depingitur. Milites Jugurthae obſidebantur, et ſocii fideles obſidentium caſtra ſubito invadebant. Impetus Romanorum a moenibus in aggredientes converſus, ſpatium dedit defenſoribus oppidi qui e moenibus pugnam deſpexerunt. "Eos," inquit auctor * facundus, "eos uti quaeque Jugurthae res erant, laetos modo, modo pavidos, animadverteres; ac ſicubi "audiri a ſuis aut cerni poſſent, monere alii, alii "hortari, aut manu ſignificare, aut niti corporibus; huc et illuc quaſi vitabundi, aut jacientes "tela agitare."

Sympathia vero haud ſemper cruciatibus vel doloribus eorum, qui eam commovent, par eſt. Interdum mortalis miſeremur ob aliquid, quod ille pati minime videtur. Hinc nos impudentiae aut inſolentiae alicujus, qui erubeſcere ſuum eſſe nequaquam percipit, pudet; vel quia perturbationem ſentimus, quam nobis noſmet tam abſurde gerentibus adfuturam exiſtimamus, vel quia nos invitos ita natura fert. Hinc chorea in quodam, horrore qui ei, a morbo conſpecto, incuſſus eſt, excitari poteſt, quamvis ille, cujus motus notati, parva ſolicitudine affectus fuerit.

D Alii

* Bell. Jug. cap. lxiv.

Alii quoque animi affectus, hunc morbum provocantes, aliquando ſunt obſervati; qualis moeror, gaudium, &c. et nil dubito, quin quolibet pathemate motus fuerint intenti.

Denique, ex *vi conſuetudinis* ſola hunc morbum pendere, inter omnes, ni fallor, convenit. Per eam, multae corporis actiones, nobis ſaepe inconſciis, praeſtantur. Motus digitorum, quos initio aegre perficit muſicen diſcens, frequenter repetiti, adeo faciles et rapidi fiunt, ut dicto citius edantur. Nemo certe non agnoſcit, quam difficile ſit novas linguas; initio proferre, literarum formas delineare, aut opificum variis inſtrumentis uti; haec omnia autem homines iis aſſuefacti brevi facillime peragunt. Mens etiam, uſu, cogitationum quandam ſeriem comparat. Mercatorem de commercio, militem de armis ſolis, loqui delectat, ſcientiaſque continuo excogitare philoſophum. Taſſo, immortalis poeta, diu furere ſe ſimulavit, poſteaque demens factus eſt *.

——— " Qui finxit ſimulator amare,
" Saepe quod incipiens finxerat eſſe, fuit." Ovid.

Similique

* Abregé de la vie de Taſſe, par M. Mirabaud.

Similique modo, qui morbos ſimulant, iis ipſis ſaepe capiuntur. Inde, ſi balbutire fingas, linguae haeſitationem acquires. Complura exempla epilepſiae et convulſionum, quae, quamvis principio ficta, vera evaſerunt, enarrant auctores. Gregorius Horſtius* morbum epidemicum, affectioni, de qua agitur, ſimillimum, unde huic nomen inditum, depinxit, qui in Swevia ſingulis annis apud templum Sti. Viti revertitur, et qui huic cauſae procul dubio tribuendus. Inter ſolennia hujus Sancti, plurimae feminae ad aram confugiunt, ibique, uti mos juſſit ſuperſtitioſus, nocte dieque ſaltu ſe exercent, donec motus inviti fiunt, menteſque perturbatae. In Scotia, dum ſaeviit chorea epidemica, multi, hunc morbum antea perpeſſi, motus convulſivos arbitrio ſuo renovare poterant, corpora quodam modo contorquendo. Jam in hiſtoria morbi obſervavi, motus involuntarios poſt ſomnum aliquando quieſcere, donec vel loquatur vel aliter ſe moveat aegrotus, tuncque redintegrari; quod vi conſuetudinis itidem quadam ex parte attribuendum. In hoc etiam, ut omnibus aliis in morbis, qui ex mobilitate proficiſcuntur, ſymptomata frequenter manent, cauſa excitante primaria

* Lib. 2.

primaria ſublata, et ſubinde redeunt, poſtquam evanuerunt. Haecce motuum continuatio aut integratio a vi conſuetudinis certe pendet; et ab hac obſervatione, quaedam conſilia curae utilia colligere conabor.

IRRITAMENTA CORPOREA.

Inter corporis irritationes, quae choream progignunt, *nimiam cerebri vaſorum plenitudinem* primo notare in animo eſt. Utrum major ſanguinis quantitas alio quam alio tempore in cranio exiſtere queat, necne, hic loci quaerere ſupervacaneum foret; quamvis enim nonnulli viri inſignes, cranium eandem ſanguinis quantitatem nunquam non continere, putant, ſingulas arterias ſemper aeque plenas eſſe, haud contendunt *. Aliquas cerebri arterias, igitur, uno magis quam alio tempore turgere, hancque vaſorum ejus plenitudinem frequenter epilepſiae occaſionem dare, pro certo, fere omnibus medicis, habetur †. Cum etiam, in exemplis choreae quibuſdam, ubi nempe aegri ſunt plethorici, dolor capitis, ponderiſque

* Monro on the nervous ſyſtem, c. 1 ſ. 5.

† Cullen's F. L. MCCXCIV. §. et ſeq.

ponderiſque ſenſus, motus convulſivos anteeunt, nulla alia cauſa apparente, idem quandoque hunc morbum edere, veriſimillimum eſt. Quaelibet alia poteſtas, cerebrum irritans, ſimilem quoque effectum excitare quit. Hujus morbi exemplum quod vertebris colli tumidis ac diſtortis exoriebatur, refertur *. Talibus autem irritaminibus rariſſime notatis, alia, quae in partes corporis diverſas agunt, et quorum impreſſiones per nervos ad cerebrum communicantur, choream excitantia, detegenda. Viſcera abdominalia conſenſum cum cerebro inſignem habent; ob quam rem, quae iis irritationem praebent, morbum hunc frequenter concitant.

Vermes inteſtinorum, omnium irritaminum, saepiſſime choream ciere, plurimi exiſtimant †. Hoc quidem frequentius eſt, quam ut exemplis ſit confirmandum. Vermes etiam, aliis cauſis conjunctis, ad hunc morbum excitandum haud infrequenter adjuvant; ita, choream terrore editam, poſteaque vermibus ſuſtentam, vidi.

Primarum

* Jeb's ſelect caſes, No. xiii.

† Vogel. de cogn. et curand praec. aff. Goett. p. 505. Rahn. de miro inter caput et viſcera abd. commerc. p. 118. Spangenburg de chorea, p. 23. Hoffm. t. 3. §. 1. cap. 3. Bruckman de morb. nerv. &c.

Primarum viarum acrimonia. Cl. Whytt * profert exemplum hujus morbi, quem viſcidi per diarrhoeam ſpontaneam evacuatio humoris ſanabat; indeque colligit, ab hoc in inteſtinis incluſo morbum proveniſſe. Motus tremulos, ab eodem fonte exortos, vidit Sauvageſius †; eique choream tribuit Ruamps ‡; cujus quoque meminit Hoffmannus §.

Nervi partium aliarum ſenſilium irritati. Etſi vero, inteſtina inter et cerebrum, maximus exiſtat conſenſus, aliis partibus corporis irritatis, morbus quoque naſcitur. Epilepſia et tetanus, haud ſecus ac chorea, ex irritamentis exiguis, ſuperficiei corporis admotis, non raro oriuntur. Hanc ex dentitione manifeſtiſſime profectam conſpexit illuſtr. Monro ‖; ejuſdemque caſum inflammatione brachii editum, de Haen **, aliumque rheumatiſmo, Sauvageſius narrant.

Neque quidem *aura*, in chorea nonnunquam obſervata, hic praetermittenda eſt; quae in affectibus epilepticis, ex quodam nervos ſingulares irritante plane interdum pendet, ſolaque eſſe cauſa nocens conſtat. Chorea, in qua corpus,

* Works, p. 573. † Noſ. Meth. I. p. 558.

‡ Journal de med. 1758. § Loco jam citato.

‖ Praelectiones. ** Ratio medendi, vol. I. p. 52.

pus, *ganglion* dictum, hanc auram creavit, mihi nondum inventa eſt; quoniam vero hic ſenſus moleſtus cujuſdam nervos irritantis teſtimonium ſit, cumque nil aliud, excitans morbum, ſaepe deprehendi queat, inter cauſas nocentes recenſeri bene meretur.

Evacuationes nimiae. Animalia, quae ſanguinis detractione necantur, in mortis anguſtia ſemper convulſionibus corripiuntur *; necnon inter omnes convenit, haemorrhagiam ſaepe epilepſiam dare. In diariis noſocomii Edinenſis, exemplum choreae unum, quod venaeſectione renovatum fuit, et complura ea aucta, inveni. Quando debilitas permagna eſt, nulla alia cauſa ad choream excitandam neceſſaria. Hanc febribus intermittentibus interdum ſucceſſiſſe, memorant †; ac in noſocomio Edinenſi, ea convaleſcentem ex typho nuper tentavit; ſed, viribus aegri redintegratis, evanuit. Quicquid igitur corpus admodum debile reddit, perinde quam ſanguinis profuſio, choream inducere poteſt.

Nonnulli odores. Alterum caſum refert Sauvageſius, alterumque ipſe vidi, pictoris hoc morbo, fortaſſe ex plumbi vaporibus, nulla alia cau-

ſa

* Hales's ſtatics.

† Edin. Med. Eſſays.

ſa ſemet oſtendente, orto, laborantis. Vapores quoque ex quibuſdam aliis metallis; ex carbone, opio, et *alcohol*, motus convulſivos ſaepiſſime faciunt. Quibus modis haec agunt prorſus ignoro.

Venena quaedam. Platerus * memoriae tradidit hujus morbi exemplum, quod ex uſu euphorbii inconſulto proveniebat. Ipſum affectum uſui theae, caffeae, aliorumque narcoticorum, immodico tribuit Sauvageſius. Liquores fermentati aut ſpirituoſi, nimis copioſe aſſumpti, eundem effectum edunt. Dr Duncan † bis ex hoc fonte choream derivatam vidit; et adjicit, tremores manuum, quae vulgo a largiore potatione oriuntur, ad hunc morbum, non minus quam ad paralyſin, attinere; quod mihi tamen parum veriſimile videtur.

Cauſas remotas praecipuas breviter enumeravi. Cum autem modi, quibus genus nervoſum ſanum muneribus fungitur, nondum detegantur, quo pacto motus choreae irregulares efficit, nec explicari nec intelligi poteſt. Cauſa igitur proxima admodum incerta adhuc manet, eamque, ne tenebras tenebris adjiciam, praeteribo.

Nihil

* Lib. 1, cap. 15.

† Caſes, No. xx.

Nihil igitur aliud reſtat, quam ut pauca de effectibus cauſarum praeeuntium, in hoc morbo edendo addam. Convulſionem eſſe conatum naturae, ad corpus noſtrum in meliorem ſtatum redigendum, ab omnibus Hippocratis et Galleni asſeclis exiſtimatum fuit; et nemo ex antiquis ante Williſium hanc propoſitionem reſpuebat. Inter ſternuendum, ex nicotiana in nares recepta, titillationem quandam percipimus, qua ad illud incitamur; et nicotianae ejiciendae ſternutatio inſervit. Ante pandiculationem, totius corporis torpore afficimur, quem ſublevare deſideramus, illaque peracta, agiliores evadimus: Docet praeterea Sanctorius, perſpirationem, inter oſcitandum aut pandiculandum, ſextuplo eſſe majorem.

Verum etſi in his et quibuſdam aliis exemplis propoſitio ſit vera, minime ſemper obtinet. Quis enim dicere poteſt nervo lacerato convulſiones mederi? Quis unquam exiſtimavit, convulſiones ſanguinis in cerebro congeſtionem poſſe amovere? Ex illis autem, multiſque aliis cauſis, quas augere magis quam minuere conſpirant, oriuntur.

Ad hanc rem magis dilucide exponendam, cauſas excitantes, in eas, quae directe ſtimulant, et quae vim cerebri minuunt, diſtinguere placuit

Culleno. In priore exemplo, convulſiones ex neceſſario nimiam iſtam perceptionem, quae in gradu modico actiones naturales excitat, ſequuntur *; in hoc tamen, naturae conanti, corpus in meliorem ſtatum reducere, attribuendae. Haec *vis medicatrix*, uti diu nominata, ſeu potius *renitens*, in plurimis morbis ſatis aperte ſe oſtendit; et fidenter affirmare poſſumus, quaſdam poteſtates debilitantes, quae ad vitam delendam ſpectant, tantum renixum ciere, quantus choream aliaſque convulſiones edat †. Cur aliis ſyncope, aliiſque renixus qui ſpaſmum facit, ex iiſdem impreſſionibus contingat, non clare conſtat. Metus tamen, horror, odores et venena quaedam, ſyncopen ac mortem ſubitam ſaepe inferunt; unde ſequitur, haec, vim cerebri minuendo, convulſiones quoque efficere. Reliquae poteſtates praecipuae, choream excitantes, ſunt quae vel dolorem, ſenſumve gratum, maxime gignunt, omneſque ſtimulantibus annumerandae.

RATIO

* Whytt's Works, p. 149. 152. 161. 162.—

† F. Lines MCCXCIX. §.

RATIO SYMPTOMATUM.

Propter noſtram actionis omnium cauſarum ultimae, cum in mutationibus rerum naturalium efficiendis, tum in morbis edendis, ignorantiam, in hac parte, quaedam ſymptomata ad alia facta oeconomiae animalis, magis univerſa, referre ſolummodo poſſumus.

Inveſtigationem noſtram cauſarum nil eſſe, praeter factorum digeſtionem ſecundum ſimilitudinem aut diſcrepantiam, conſtat. Si in animalium functionibus, phaenomena inter ſe fere ſemper convenientia obſervemus, inde legem oeconomiae generalem colligimus, ad quam, ſigna nonnullorum morborum, actionum naturalium quodammodo ſimilia, referre ſolemus. Sed in hac rerum digeſtione facienda, magnae vixque ſuperandae difficultates ſaepe occurrunt, ex eo praeſertim, quod in omnibus naturae operationibus plurimae vires conjunguntur. Nonnulla quoque facta interdum ſe oſtendunt, quae nulli legi generali accommodari queunt.

Antequam

Antequam vero ſymptomata choreae ſpeciatim indagare aggrediar, pauca de ſympathia, quae inter omnes corporis partes exiſtit, et de conſenſu inter partes quaſdam ſingulares, praefari oportet; quibus convulſionum theoria magnopere innitur. Sympathiam inter cunctas corporis partes ſenſiles exiſtere inſignem, ſequentia evincent. Odores quidam vigorem toti corpori extemplo impertiuntur, aliique feminas aliquas ſyncope et convulſionibus afficiunt. Quando ventriculus eſt integer, mens placida eſt, corpus agile et robuſtum; ſi autem ſtomachus aegrotet, languor, debilitas, et melancholia obveniunt. Cibus aut vinum, in ſtomachum recepta, vires cujuſdam defeſſi inſtanter reficiunt; ſed contra, venena complura tremores, ſtuporem, artuumque frigus faciunt. Experimenta etiam ab ill. Monro * et Whytt †, in ranas inſtituta, hujus ſympathiae univerſalis praebent exempla.

Quinetiam, praeter hanc, quaedam organa peculari modo inter ſe conſentiunt. Stomacho laborante, caput dolet, et vice verſa. Naribus irritatis, diaphragma in actionem cietur, vomituſque

* Nerv. Syſtem, p. 92.

† Works, 317. 318. &c.

que excitari poteſt titillando pharingen. "Alter oculus motum alterius ſua ſponte ſequitur. "Quin et muſculi pupillarum utriuſque oculi "conſpirant; ita ut, admiſſa ad alterum oculum "luce, utriuſque ſimul pupillae contrahantur *."

His omnibus perpenſis, motus convulſivos generales, ab irritamentis parti corporis ſingulari admotis, eoſdemque in artubus ſingularibus, ex quadam re organa diſſita irritante, provenire poſſe, intelligimus. Utriuſque exempla in chorea ſaepiſſime videre eſt. Hujus ſympathiae rationem reddere equidem haud valeo, nec diſquiſitionem tam acrem inire volo. Hoc autem, ut opinor, probatum eſt, eam non a nervorum ſingularium in curſu, ſed omnium in cerebro, nexu pendere †. Satis quoque veriſimile videtur, convulſiones in partibus, ab iis, quibus irritamentum applicatur, diſtantibus, mobilitati earundem peculiari tribuendas. His praemiſſis, ad ſymptomata ſigillatim exponenda magis accingimur.

Inſtabilitas artuum, quae initio morbi adeſt, aliqua ex parte, conditionibus corporis mobili-tati

* Greg. Conſpect. 239. 240.

† Monro Nerv. Syſt. p.46. et ſeq. Whytt's Works, p. 510.

tati faventibus aſcribi poteſt; ſed plurimum quoque pendet ab incipientibus motibus involuntariis, qui voluntatis conatibus obſtantes, eos perfectu difficiles reddunt.

Quare motus tremuli alterum latus magis adoriuntur, probe exponere nequeo. Obſervandum quidem eſt, unumquemque (ex vi conſuetudinis forſan) hac manu prae illa uti, et eam, quae minime exercetur, debiliorem eſſe. Idem videre eſt in pedibus. Hoc artus minime uſurpatos, mobiliores, eoque, huic morbo magis obnoxios facere poteſt; quod meae experientiae convenit, nam latus ſiniſtrum, quo minus quam dextro plerumque utimur, motibus tremulis ſaepius affectum vidi.

Motus tremuli. Mobilitatem inter ac vigorem antea diſtinguere placuit, cui diſcrimini, in his motibus explicandis, animum advertere neceſſarium eſt. Fibras muſculares in contractionem et relaxationem viciſſim tendere, muſculoſque adverſarios contrahi, dum iis obſtantes relaxantur, etiam recordandum. In chorea, igitur, quanquam ſenſilitas et irritabilitas adeo augeantur, ut niius ad motum frequentes, ſtimulo admoto, accidant, laxitas tamen ſolidorum permagna, muſculos contractionem plenam efficiendo

ineptos

ineptos reddit; ita contractiones leves alternae muſculorum extenſorum et flexorum, motus artuum breves et enormes edant oportet. Inde conjicere licet, convulſionem a chorea in eo differre, quod in illa vigor, in hac autem laxitas muſculorum, cum mobilitate conjunguntur. Neque haec tremorum explicatio motibus magis violentis, qui in chorea interdum ſeſe monſtrant, minus accommodata; nam rapidae, etſi imperfectae, muſculorum actiones in ambulando gradus nimis feſtinant, quos ſi ſiſtere aegrotus conetur, iidem motus pedum accelerati, geſticulationes, choreas referentes, exhibent.

Hos tremores augeri, dum aeger motum voluntarium levem perficere conatur, haud quidem mirum. Corpore debilitato, ſi motus artus excitetur, primus niſus fit ſtimulus parti admotus, quo muſculi nonnulli in contractionem cientur. Iſta muſculorum contractio ſuos adverſarios ſtimulat, et ad contractionem provocat; ſicque geſtus pauliſper augentur ac accelerantur. Ita, motus involuntarios poſt ſomnum incitari*, vel poſtquam diu ceſſaverint, renovari†, corpore quovis

* Vid. Differt. hujus, p. 11.

† Ibid, p. 27.

vis modo movendo, antea dictum fuit, quod hanc opinionem ſummopere firmat. Idem, gradu magis violento, in tetano obſervatur, ubi niſus ad motum minimus ſpaſmos maxime ſeveros efficit.

Etiamſi autem motus voluntarius levis tremores adaugeat, niſus major, ut in hiſtoria dictum, eoſdem imminuit. Nam, quod dixit Hippocrates, "duobus doloribus ſimul obortis, non in eodem "loco, vehementior obſcurat alterum *." Hinc, capite jam truncato, artus ranae ad movendum nullo irritamento iis admoto excitari parumper queunt, donec nempe dolor, a capite truncato ortus, ſentitur †. Irritatio ſtomachi, quae ſingultum edit, partem corporis ullam aliam pungendo, adeo deletur, ut convulſiones diaphragmatis inſtanter deſinant; idemque terrore et aliis animi pathematibus efficitur. Sternutatio nares irritatos haud inſequitur, ſi modo dorſi laterumve dolor primo ad ſternuendum niſui ſuperveniat. Femina nuper in noſocomio Edinenſi hoſpitans, quae motibus, choream referentibus, ſaeviſſimis vexabatur, eorum, quamdiu faſtidium, remediis

* Aph. lib. II. 46.

† Whytt, p. 260. 303. 501.

remediis provocatum, durabat, ſemper immunis fuit. Ex quibus omnibus plane colligendum, motus choreae convulſivos poſſe imminui, attentionem ab iis abſtrahendo, et eam ad aliquem voluntatis motum perficiendum convertendo; et hoc modo imminutionem eorum, dum ambulare aegrotus conatur, explicare volo. Huc etiam attinet obſervatio Culleni, ſcilicet; "that "the mind often yields to theſe convulſive mo-"tions, as to a propenſity, and thereby they are "often increaſed, while the perſon ſeems pleaſed "with increaſing the ſurpriſe and amuſement, "which his motions occaſion in byſtanders *."

Praeterea conſtat, cujuſvis muſculi tenſionem a conſpirante contractione aliorum muſculorum multum pendere; inde, quo plures muſculi uno tempore contracti, eo major uniuſcujuſque vigor fit †. Infans, verbi cauſa, qui adhuc titubat, aliquid ponderoſum ferens, ſtabilior evadit. Feminae, quae foro Edinenſi ſalem piſceſque afferunt, domum corbibus vacuis petentes, eas lapidibus ſaepe replent, ut magis firmiter gradiantur.

* Firſt Lines, MCCCL.

† Vide hanc rem luculentiſſime tractatam ab ingenioſ. Henrico Cullen in diſſert. ſuae inaugur. p. 17.

tur. Plerique hominum balneo frigido emergentes, tremoribus totius corporis afficiuntur, quos ad depellendos nil, quam ſtrenua maxillarum actio inter manducandum, vel curſus, efficacius. Saltatores ſaepe pondus in manibus ſuſtinent, ut vires intendant; et quotieſcunque niſum fortem molimur, cunctos trunci muſculos, plena inſpiratione, quam maxime extendimus. Pari omnino ratione, uti motus choreae involuntarii ſaepe vi conſuetudinis, poſt cauſam ejus magna ex parte ſublatam, manent; quaelibet voluntatis actio, quae muſculos affectos tendere valet, eos roborabit, convulſioneſque ſiſtet.

Symptomata interna, quae, motibus convulſivis interruptis, accidunt, explicatu admodum difficilia; ſed ſympathiae, inter diverſas corporis partes exiſtenti, tribuenda ſunt. Motus irritationes aliquas neceſſarie inſequitur; et ſi muſculi, quibus ſtimuli admoventur, ob vim externam, aliaſve cauſas, agendo fiant inepti, irritationes, quas ſtimuli faciunt, ad ſenſorium commune per nervos tranſmittuntur, et in organa diſſita edunt effectus. Inde cor, viſcera abdominalia, et diaphragma, quae maximam, ſecundum Hallerum, poſſident ſenſilitatem, facillime his cauſis afficiuntur. Ex eodem principio intelligimus,

mus, cur artus caeteri affecti magis agitantur, quando unicus fraenatur; hi enim ſolito mobiliores, prae reliquis corporis partibus, quovis irritamento in actionem cieri debent. Cunctas vero hujus ſympathiae operationes, in ſymptomatibus choreae variis edendis, parum intelligo, minimeque explanare poſſum.

Pulſus ex inſtabilitate motuum convulſivorum ſemper inconſtans et mutabilis fit.

Appetitus vorax, ex tam aucta ſtomachi ſenſilitate, ita ut famis ſenſus ſit continuus, niſi cibus nuperrime ſumatur, oriri poteſt. Idem ſenſilitatis augmen ſaepe vomitum, poſt cibum ſumptum, efficit.

Convulſiones periodicas legi oeconomiae animalium univerſali, qua mutationibus diurnis ſubjiciuntur, et per quam paroxyſmos febrium intermittentium adeo acute expoſuit ill. Cullen, tribuere volo.

Nec quidem mirandum eſt, agitationes, durante ſomno, nonnunquam manere; is enim, nonnullis in caſibus, convulſionum ortui evidenter favit. De Haen exemplum epilepſiae narrat, quod, ſomno ingruente, ſolummodo adoriebatur; duoque ei ſimillima vidi.

Quod

Quod ad ſymptomatum explicationem attinet, haec ſufficiant; cuncta enim exponere, et tempus et ingenium me longe deficerent. Quod quidem olim de hyſteria obſervavit Sydenhamus, hujus morbi ſignis accommodatiſſimum eſt; "tam varia atque ad invicem contraria ſpecie "variantia, quam nec Proteus luſit unquam, nec "coloratus ſpectatur chamaeleon *."

PROGNOSIS.

Chorea rariſſime lethalis eſt. Quum impuberes aggreditur, pubertate perfecta, evaneſcere plerumque ſolet; quando aetate provectos invadit, per totam vitam iterari conſueſcit, etſi in ſenectute omnino interdum amovetur. Ea exempla, quae ex labe haereditaria proveniunt, vix prorſus ſanantur. Nunc in epilepſiam, nunc in hyſteriam, deſinit; ſed hoc valde rarum. Siquando tamen ſpaſmi ad functiones vitales deferantur, eaſque diu turbent, mors ſequatur oportet. Periculoſum igitur forſan eſt motus diuturnos

* Epiſt. ad Cole.

diuturnos repente ſedare, praeſertim ſi ſaeviores fuerint; nam vomitus, indigeſtio, etiam ſyncope, tunc aliquando incidunt.

METHODUS MEDENDI.

In hoc morbo medendo, conſilia praecipua ſunt,

I. Cauſas excitantes evitare et amovere.
II. Motus abnormes reprimere et ſedare.
III. Proclivitati ad morbum obviam ire.

I. In quibuſdam caſibus, ubi proclivitas ad morbum ſubmoveri nequeat, cauſis excitantibus ſedulo fugiendis, contra morbi novum impetum caveri poteſt. Quoniam conſuetudo frequentibus repetitionibus morbum adeo firmat, ut poſt cauſas primas ſublatas diu interdum maneat, quoniamque cauſae ipſae diuturnae difficilius amoventur, eas quam primum detegere, omneſque vel ab initio vitare, vel ſtatim abigere oportet.

De cauſis vero amovendis, quod omnibus modis eſt tentandum, paulo fuſius dicam. Animi pathemata, quae hunc morbum excitant, raro durant, etſi diu ſaepe effectus eorum permanent;

manent; contra hos, itaque, frequentius pugnare cogimur, ſed ambo nonnunquam attentionem poſtulant. Quoniam nihil igitur tam efficax ad reprimendum aliquem animi affectum, quam contrarii excitatio, invenitur, ita nihil, motus convulſivos priore pathemate editos amovendo quandoque aptius. Hinc terror et horror convulſionibus medentur; hinc etiam apud vulgos, fides in amuletis, verbis, et medicamentis quibuſdam, morbos graviſſimos ſanat. Huc ſpectat quod Lieutaud de chorea, Pariſiis olim invalente, narrat; regem nempe ſevera lege morbum penitus arcuiſſe *. Ad idem pertinet, quod, morbo plures ſimul invadente, maxima cura adhibenda ſit, ne vel illi ad morbos hujuſmodi proclives, vel qui jam laborant, alios paroxyſmo tentatos videant; ita enim inducuntur, aut augentur ſaepe motus.

In variationibus vero morbi *ſymptomaticis*, melius quam in *idiopathicis*, cauſas excitantes demovere poſſumus; de quibus nunc breviter, in ordine antea relato, differendum.

Plenitudo vaſorum cerebri nimia. Sanguinis miſſio, et ex parte, et brachio, huic amovendo praeſertim

* Synopſ. p. 153.

praeſertim convenit. Hirudines, cucurbitulae cruentae temporibus admotae, arteriae ipſius ſectio, aut veſicatoria capiti applicata, remedia ſunt maxime praeſtantia. Choream, quae diutiſſime, remediis fruſtra adhibitis, duraverat, epiſtaxi tandem ſanatam, ferunt *. Ii, qui frequentibus in cerebro ſanguinis cumulis obnoxii, fonticulum prope caput inſerere debent. Evacuationes generales, quibuſdam in caſibus, neceſſariae eſſe poſſunt, ſed plerumque vitandae, niſi *diatheſis* totius corporis *phlogiſtica* adſit. Ubi chorea periodica ex congeſtione ſanguinis in cerebro oriri videtur, paroxyſmis ejus per phlebotomiam opportunam obſiſtere quidem valemus. Sydenhamus complures hoc morbo laborantes repetitis venaeſectionibus, ſanavit †; ſed corpus remediis

* Comment. Lipſiae, 1773, p. 529.

† Vide etiam Com. Lipſiae, 1763. p. 653. Praxis Sydenhamiana hoc in morbo ſingularis fuit, et hodiernae parum conſentanea. Cuique enim aegroto, ſive plethora ſive inopia ſanguinis choream intuliſſet, ſanguinem mittendum juſſit, quod, niſi plethora adſit, adeo non prodeſt, ut incommodum, imo perniciem [a], afferat, etſi forſan aliquantiſper motus ſedare poſſit.

[a] Vid. diſſert. hujus, p. 34.

remediis tonicis aptiſſime firmavit, ſimul ac tremores inceperunt imminui.

Vermes aliaque in inteſtinis irritamenta quam maxime e corpore expellere conandum eſt; ſed quibus modis hoc proficiendum eſt, ſigillatim exponere hic inutile foret. Varia anthelmintica, ad vermes interficiendos, accommodatiſſima ſunt, quorum omnium mercurius dulcis mihi optimum remedium ſemper viſus eſt. Cum vero nonnulli medici mercurium, quocunque modo paratum, quippe infantibus ineptum, verentur, ad *Spigeliam Marylandicam*, corticem *Geoffraeae* inermis, aliaſque plantas, ſtanni et ferri praeparationes, aut purgantia fortiora, eos confugere oportebit.

Ad caetera irritamenta ejicienda, purgantia diverſa accommodantur. Sagax Sydenhamus inteſtinorum evacuationem multum commendat; et ex ſcriptis ill. Whytt, morbi hujus exemplum, diarrhoea ſpontanea ſanatum, antea memoravimus. Varias etiam hiſtorias aegrorum, quibus laxantia opem attulerunt, tradunt *. Aliquantum commodi ex uſu emeticorum ſemper ſperare licet, quando aliquid acre in ſtomacho continetur.

* Rahn. p. 116. Com. Lipſ. 1773, p. 301.

tinetur. Vomitus etiam, corpore exagitando, utiles evadere poſſunt; nam motus corporis magnus *, ut et nauſea †, quam emetica movere ſolent, convulſionibus ſemper quadam ex parte moderantur. Si venena quaelibet in ſtomachum recepta, ibi vel in primis viis maneant, choreamque excitent, non modo emetica et purgantia, ſed *ſpecifica* quoque, ſi praeſto ſint, libere adhibere debemus. Oleum ricini eſt catharticorum praeſtantiſſimum; dum acrimoniam enim expellit, inteſtina mucilagine oblinit, et quodammodo defendit. Necnon ex uſu enematum fauſti effectus provenerunt ‡.

Nervi partium aliarum irritati. Cuncta irritamenta, quae choream ciere valent, aut remedia iis opportuna enumerare, minime vacat; pauca igitur de illis antea recenſitis ſolis nunc proferenda. Quando ex dentitione morbus oritur, gingivae ſcarificentur oportet, ut inflammatio ac tenſio tollantur; quod morbum ipſum tollendo, niſi diu manſerit, ſufficiet. Aliarum partium inflammationes more ſolito amovendae. Senſus *aurae*, qui interdum hoc in morbo percipitur,

G medicorum

* Vide diſſert. p. 42. † Ibid. p. 38.

‡ Com. Lipſ. 1773, p. 300.

medicorum attentionem quoque meretur. Cum in eadem parte ſemper oriri videtur, eam vel excidere, vel per cauſticum conſumere, forſan licebit; vel ſi nervus prae aliis afficiatur, is dividatur oportet. Partibus, quibus haec applicari nequeunt, proderunt veſicatoria.

II. Si vero cauſae excitantes difficile vel non omnino amoveri potuerint, aut motus, his abditis vel expulſis, permanſerint, ad antiſpaſmodica remedia, ut conſilium ſecundum expleatur, confugiendum eſt; quorum complura apud materiae medicae ſcriptores recitantur, ſed multa nunc pene exoluerunt. Poeonia, hyoſcyamus, ſtramonium, et oleum animale, vix hili nunc aeſtimantur. Ipſius valerianae radix votis medicorum haud quidem nuper reſpondiſſe dicitur; quod ei male paratae (ut in quibuſdam aliis memoratis) magna ex parte tribuendum eſt; quando enim ex humo tempeſtive tollitur, ac rite ſervatur, huic aliiſque morbis ſpaſmodicis maxime prodeſt. Experimenta complura a D[re]. Hope, in noſocomio Edinenſi facta, quibus praeeſſe feliciter mihi contigit, hujus remedii vires inſigniter evincunt. Egregius iſte vir, in variis morbis, ubi opium quidem ſomnum afferre nequiverat, valerianam ad ʒſs. vel ultra praecepit,

quae

quae ſomnum fere ſemper placidiſſimum conciliavit. Vero igitur ſimile eſt, valerianam ac opium eodem modo, in ſanandis convulſionibus, edere opus. Illam quando feles avide petunt vorantque, puriſſima habenda eſt.

Opium ad ſpaſmos conſopiendos ſummopere valere, omnibus innotuit. In habitibus plenis, et praecipue ſi congeſtio ſpecialis adſit, anceps exiſtimatur; in hoc tamen morbo, etſi nonnihil plenitudinis ſit, ſomnum inferendo, eoque pacto motibus interrumpendis, plurimum commodi ſaepe praeſtare poteſt. Ad hoc, ob effectus opii fugaces, doſes et largae et frequentes plerumque neceſſariae ſunt; nam convulſiones redire ſolent, ſimul ac primi ejus effectus deſiverint. Sed et aliud et prorſus mirabile factum de uſu hujus in chorea nuper obſervavi. Solers medicus Henricus Cullen, feminae, quae cuncta fere antiſpaſmodica per quadriennium fruſtra devoraverat, opium bis terve indies praecepit, quod gradatim auxit donec aegra gr. XLVIII. quotidie ſumeret. Dein totum ſimul omiſit, et motus, antehac nihil minuti, protinus ceſſarunt. Paucos poſt dies motus renovati, experimento eodem iterato, ſimiliter fugati ſunt.

Moſchus,

Moſchus, doſibus idoneis adhibitus, virtutes antiſpaſmodicas inſignes poſſidet, quando purus et omnino immiſtus obtinetur; talis vero rariſſime comparatur.

Liquor aethereus vitriolicus raro ſine fructu in affectibus ſpaſmodicis uſurpatur; ſed effectus ejus magis ſubiti quam ſtabiles reperiuntur.

Camphora in diverſis convulſionibus multum laudata eſt, et prae caeteris in chorea; eam autem exhibitam tam raro obſervavi, ut quidlibet fidenter dicere, mihi eſſet nefas. Teſtante autem Doctore Hope, haec in omnigenis fere ſpaſmis remedium eſt imprimis utile et efficax, ſi modo ad ſcrupulum vel amplius detur.

Flores Cardemines, ſecundum Doctorem Home, vi antiſpaſmodica notabili gaudent, et nonnulla choreae exempla, quibus hoc remedium adhibuit, exitum felicem habuerunt. Quatenus autem ipſe obſervavi (quod quidem parvum) hoc ſaepius remedium iners viſum eſt; cumque ex plurimis medicis certior factus ſum, ſe nunquam in convulſionibus effectus ullos ab eo provenientes obſervaſſe, omnia fere alia antiſpaſmodica ei anteponere cogor.

Electricitas in morbis, ex mobilitate ortis, effectus ſubitos ingenteſque edit, choreamque frequenter

quenter ſuſtulit. De Haen complures validoſque ictus feliciſſimo cum fructu in hoc morbo adhibuit *; nec minus proſpere ea uſus eſt Prof. Home. Quod ad methodum ejus optimam exhibendae, a pleriſque hodiernorum diſſentire neceſſarium habeo. Cavallo, aliique ſcriptores, ſtrenue aſſeverarunt, eam, ſcintillis lenibus aeque ac ictibus fortioribus adhibitam, morbos ſanando eſſe aptam. Nimis arrogans fortaſſe videar, ſi meam experientiam tot tantiſque auctoritatibus objicerem; vero eam ſolam ſecutus in aliam ivi ſententiam. Aliquantum verſatus in electricitate aegrotis, tum qui in noſocomio Edinenſi habitant, tum qui illuc conſilium medicorum petentes indies accedunt, applicanda, conſtanter obſervavi, multo plures eorum qui ictus fortiores, quam qui ſcintillas modo lenes ſubierunt, ad ſanitatem eſſe evectos. Quoſdam morbos ſpaſmodicos levibus ſcintillis eſſe levatos, conſitear oportet; ſed pauciſſimi caſus ejuſmodi mihi obvenerunt, in quibus alia remedia, eaque potentiſſima, non ſunt uſurpata; ex quo colligere volo, ictus complures, crebro adhibitos, ſcintillis mitibus plerumque eſſe anteponendos.

Balneum

* Ratio Medendi, vol. 1. p. 52. Vide etiam Com. Lipſ. 1772, p. 60.

Balneum tepidum inter remedia antiſpaſmodica jure collocatur, nec minus in chorea quam in aliis convulſionibus, ſi praeſertim ſudorificis conjunctum ſit, utile evaſit *. Haec frequenter ſola morbum brevi ſuſtulerunt. Fomenta artuum affectorum, vel aqua calida iis ſuffuſa, ſudore promovendo, eoque modo motus abnormes reprimendo, forſan convenient. Haec vero iis caſibus potiſſimum accommodantur quos frigus adauget, ſedatque calor; ſtatim vero poſt uſum eorum, ne redeant motus, corpus *tonicis* roborandum.

Porro, cum interdum diu perſtat morbus, aut ſaepe recurrit, poſt cauſam primam ſublatam, quod vi conſuetudinis antea attribui, ita omnibus modis hanc conſuetudinem ſubvertere conandum. Ideoque morum omnium priſtinorum mutatio in hoc morbo plurimum praeſtare poteſt. Huc attinet Hip. aph. "Juvenibus comitialibus liberationem faciunt mutationes, "maxime aetatis, et regionum, et victuum. †" Si menſes haud effluxerint, et aetas idonea acceſſerit, ſunt ſemper provocandi; nam ſtatum totius

* Com. Lipſ. 1766, p. 255.

† Aph. 46. Sect. 2.

totius corporis adeo mutant, ut poſt primum eorum fluxum morbus rariſſime maneat. Febris quoque, conſuetudinem abrumpendo, choreae ac epilepſiae interdum medetur.

Hoc modo quidem, cuncta remedia, *antiſpaſmodica* vocata, agere videntur; de quibus in genere obſervare libet, ea raro morbum penitus abigere, ſed, ſubitaneam quandam in corpore mutationem efficiendo, optimos effectus repentino praeſtare. Quaedam ex iis, ut opium, ſenſilitatem fortaſſe obtundunt; pleraque tamen, quod ex ſupra relatis patet, conſuetudinem ſolam diruunt. Ad morbum praecavendum, aut ſtatum corporis, unde mobilitas pendet, radicitus ſubmovendum, parum valent. Motibus igitur vel inſtantibus vel praeſentibus accommodata tantum inveniuntur; ſed hi, ad quietem perducti, ne redeant, alia facilius et efficacius cavent.

Praeterea, motibus involuntariis quam maxime obſtandum. Attentione diuturna, muſculos, quorum motus antea difficiles, facillime movere diſcimus. Hinc quidam muſculis aurium, palati, capillitii, quandocunque iis libuit, uti didicere; et ſi ſcriptis medicis fides habenda ſit, cordis actio quandoque voluntati paruit. Pari ratione,

convulſionibus

convulſionibus invitis obſiſtendo certe plurimum praeſtandum eſt.

III. Haec omnia enim morbum penitus depellendo, uti diximus, ne quidem ſufficiunt, etſi cum vel mitiorem reddant, vel pro tempore abigant. Eodem igitur tempore, quo ea adhibemus, vel illico poſt morbi ſymptomata ſublata, ejuſdem reditui occurrendum eſt. Antea monſtravi, mobilitatem choreae faventem ex debilitate aut plethora potiſſimum oriri, quibus amotis, conſilium tertium conficitur.

Primum de debilitate. Ad hunc corporis ſtatum, quo nullus ſanitati magis adverſuŝ, probe amovendum, diaeta nutriens, et vinorum uſus modicus, tenſionem et plenitudinem vaſis reddendo, ex quibus fibrarum tonus aliqua ex parte ſemper pendet, maxime conveniunt. Quinetiam aër purus et moderate frigidus, lavatio gelida, exercitatio apta, et remedia quaedam roborantia et aſtringentia, utiliſſima ſunt.

Aërem modice frigidum corpus firmare et roborare, plurima comprobant. Dum Britanni, e. g. coelo ſub frigido degentes, robuſti ac vegeti plerumque conſpiciuntur, incolae regionum calidarum, caeteris paribus, ſunt ſaepius macilenti,

lenti, debiles, et enerves. Necnon in compluribus morbis effectus optimos ſaepe edidit.

Quo aqua eſt aëre denſior, eo frigus aquae ope adhibitum inſigniores edit effectus; nec modus corpus firmandi magis efficax vel arte inventus, vel natura ſuppeditatus fuit. In plurimis morbis aeque ac in chorea medenda laudatur *; affirmatque cel. Mead †, quod ſibi nunquam difficile fuit frequentibus in aquam frigidam immerſionibus, et medicamentis ex chalybe paratis, hunc morbum penitus depellere. Aqua artubus affectis ſuffuſa, effectus etiam minime aſpernandos praeſtat.

Corporis exercitatio in hoc, uti in omnibus morbis ex mobilitate pendentibus, admodum utilis eſt, ac ſatis libere uſurpanda. Uti vero motus involuntarii recte ambulando ineptos reddunt aegros, geſtatio ulla, quae corpus concutit, aptiſſima eſt. Quidam aegroti, ex rure ad noſocomium Edinenſem equo aut carro provecti, aliquamdiu poſt iter peractum motibus convulſivis immunes fuerunt; ex quo conjicere licet, geſtationem violentam huic morbo interdum prodeſſe

* Edin. Med. Eſſ. v. II. art. 25.

† De Imperio ſolis, &c. p. 87.

prodeſſe poſſe. Sed citra defatigationem ſemper eſt ſubſiſtendum. Quando foris ſe exercere nequit aegrotus, inſideat cathedrae vi praeditae reſiliendi. Necnon pondus quodlibet manibus ſuſtentum, et huc illuc agitatum, motibus choreae non parum moderatur; nam cuncti fere muſculi hoc modo tenduntur, artuſque fiunt ſtabiliores. Cucurbitulae ſine ferro in partibus convulſis defixae *, conſtringendo ac tendendo muſculos, agere quoque videntur. Quae omnia doctrinam ſupra traditam de tenſione muſculorum, vicinis ſemet contrahentibus, aucta, firmant probantque †.

Medicamenta tonica. Ex plantis roborantibus, cortex Peruvianus procul dubio maxime tutus et efficax eſt, et optimo cum exitu in chorea adhibitus fuit. Quoniam adeo pollet in febribus intermittentibus ſanandis, eum in chorea periodica magnopere etiam valere, veriſimillimum; cavendum eſt autem, ne iis in caſibus, ex ſanguinis in cerebro congeſtione oriundis, aſſumatur.

Inter

* Thomſon's Conſult. p. 263. Home Princip. p. 257.

† Vide Diſſert. p. 41.

Inter metalla, ferrum ſaepe commodiſſimum eſt. Praeparationes ſunt, rubigo, quam ill. Cullen potiſſimum commendat, limaturae, et flores martiales. Cuprum quoque in chorea, ut et in plurimis aliis convulſionibus, commodum praeſtitit. Neſcio quam ejus praeparationem aliis praeferam; cum vero pilulam caeruleam ſaepiſſime dederunt medici, eam maxime efficacem eſſe probabile. Peritus medicus * hoc remedium ſummis nuper extulit laudibus; et quaedam de uſu ejus in hoc ipſo morbo praecepit. Suadet plethoram, ſi talis extiterit, evacuantibus, exercitio, &c. prius fugandam, quam cuprum praeſcribatur; ſin minus, corpus praeparatione nulla egebit. Nonnihil commodi ex doſibus vitrioli caerulei exiguis interdum derivatum fuit. Flores zinci in morbis convulſivis et ſpaſmodicis a Gaubio multum laudantur, et vi ſua roboranti, uti creditur, agunt. In epilepſia, nonnulliſque convulſionibus violentis apud noſtrates haud bene reſponderunt, ſed in hoc morbo utiliores reperiuntur. Puella † decimum quartum annum agens, grano hujus mane et veſperi aſſumpto,

e

* Dr Walker of Leeds, Med. Com. v. 10. p. 288.

† Med. Com. v. II. p. 310.

e chorea penitus citoque convaluit; aliique caſus, in quibus ab hoc boni effectus derivati ſunt, celebrantur *. Vitriolum album, quod zinco et acido vitriolico conſtat, in noſocomio quodam, uti legimus †, maximo cum ſucceſſu, in hoc morbo uſurpatur. Tantum cupri ammoniaci et zinci conjunctim adhibitum, quantum ſeorſim antea ſine fructu fuerat datum, plurimum profuiſſe, teſtatur medicus quidam ‡.

Aſtringentia, diverſis in convulſionibus laudata, tot ſunt quot enumerare nequeo; nec hoc quidem optandum, ex magno enim acervo, quem genus hominum credulum, mendax, ſtolidum extruxerat, perpauca, trutina hodierna examinata, nomen retinuerunt. Vires viſco quercino olim attributae, una cum ceremoniis, quicum antea datus eſt, magna ex parte evanuerunt. Aſtringentibus etiam, pleraque amarorum vegetabilium annumeranda, quorum nonnulla in chorea haud mediocriter forſan proderunt.

Ejuſmodi

* Med. Com. v. IV. p. 326.

† Dr Skeete on Peruv. Bark, p. 278.

‡ Apud Duncan's Med. Caſes, No. I.

Ejuſmodi ſunt conſilia, quibus debilitas, huic morbo proclivitatem praebens, amovenda; et plethora quoque plurimum levari, aut penitus ſanari poteſt. Uti hic corporis ſtatus ex inaequalitate *ingeſtorum* et *excretorum* pendet, ita, iis invicem compoſitis, ſubmovetur. Haec inaequalitas vel ex cibo nimis lauto, vel ex cibi apti nimia copia, pro excretionibus corporis, aſſumpta, oritur; ad aequilibrium igitur idoneum efficiendum, vel minuenda ingeſta, vel augenda excreta. Ad illud exequendum, cibo gravi, animali, et liquoribus generoſis, victum parcum, potum tenuem anteferre oportet; et huic perficiendo, idonea exercitatio, diluentia mitia, et evacuationes lenes ſubinde provocatae, optime convenient. Veſicatoria, cum ad congeſtiones ſpeciales, tum ad nimiam corporis plenitudinem, amovendas, plurimum valent; et in fonticulos, qui plethoram ſanando haud parum conferunt, ſemper converti debent. Sanguinis miſſio generalis, praeſertim ſi repetatur, plethorae admodum favet, et fere ſemper vitanda.

Plethoram a ſolidorum laxitate primitus oriri, vel cum ea ſaltem ſemper conjungi, veriſimillimum habeo; una igitur cum remediis jam re-

censitis,

cenſitis, et poſtquam debita fluidorum quantitas reponitur, ad roborantia quoque fugiendum.

Hic, quamvis loco inepto, hiſtoriam choreae referre liceat, quam amicus meus Robertus Darwin, M. D. a patre ſuo, auctore haud ſecus ac medico eximio, acceptam, ipſo tempore quo haec imprimebatur pagina, mihi benigne tradidit. Femina, annos XVIII. nata, pſora laborans, ope *ceſtus mercurialis* ex ea convaluit. Non citius vero profligata fuit pſora, quam chorea adeo gravis, ut mens ipſa aliqua ex parte turbaretur, eam corripuit. Multis per menſem fruſtra adhibitis remediis, pſoram revocare ſtatuit Dr. Darwin, quam ut eliceret, mulierem cum fratre ſuo infante, pſora tunc temporis tentato, ire cubitum juſſit. Brevi pſora iterum afficiebatur, et jam inde choreae ex toto immunis evaſit. Pſora denique, ſulphure et interne et externe adhibito, tuto depulſa.

* * * *

Summam huic tentamini manum impoſiturum, grates ex animo quam maxime ſincero Profeſſoribus hujus almae academiae, patriae ſcientiarumque

ſcientiarumque decoribus, ob doctrinas, quibus me per ſexennium imbuerunt, praecellentes, agere juvat.

Imprimis autem viris optimis, clariſſimis, Gul. Cullen, et Alexandro Monro, M. D. qui rem medicam explorarunt feliciſſime, illuſtrarunt, excoluerunt, non ob dubia fugata ſolum, aut lucem tenebris medicinae offuſam, ſed ob beneficia inſignia et monita amica, quorum animum haud ingratum recordari delectat, gratias, ſi non dignas, certe ardentiſſimas ſemper referam.

Necnon Henrico Cullen, uni e medicis noſocomii Edinenſis regii, patriis veſtigiis inſiſtenti, comitate eximia concilianti amorem, peritia et doctrina famam, propter indulgentiam ac benignitatem fere fraternas, quibus me, ſub illius ductu in noſocomio degentem, nunquam non proſecutus, et propter fructum manifeſtiſſimum, quem e methodo ejus medendi, cui quotidie intereſſe aliquandiu mihi contigerit, ſalutifera percepi, quantum debeam, bene ſentio, ſed nequeo id conſequi verbis.

Demum, quantum amicis meis Roberto Cleghorn, M. D. medicinam Glaſguae facienti, ac Andreae Fyfe, anatomico exquiſito, viris, omnibus,

1 De Hæmoptysi. Forster

2 — Colica Pictonum – Reid

3 — Colica. Younge

4 — Scrophula – Pearson

5 — Rachitide – Barton

6 – Sanguinis Detractionis Usu & Abusu
Rogerson

7 – Suffocatione Stridula – Monro

8 – Variolis Insitivis. Calder

9 — Causis Hydropum Robertson

10 – Phthisi Pulmon. Rutter

11 – Diarrhœa — Gilliam

12

12. De Amnio Demisso
Wistar
13. Acido Atmospherico. Scott
14. Dysenteria – Archer
15. – Electricitate Medica
Haliday
16 – Ascensu Vaporum
Spontaneo – Black
17 Melæna – Bryan –
18. Mensibus – McDonald
19. – Respiration Galloway
20. Diarrhœa Addie
21 Chorea – Ewart –